

[Udenrigsministeren.]

der skulde blive Mulighed derfor, men jeg har tilføjet, at det maa afhænge af, om større afgørende Interesser paa den ene eller den anden Maade træder begrænsende i Vejen, og jeg tror, at der er fuldstændig Enighed herom. Jeg haaber, at saadanne Begrænsninger ikke skal blive nødvendige, men det kan ikke nytte at skabe Forventninger om en absolut Sikkerhed, hvor der vel i Øjeblikket kan siges at foreligge en Sandsynlighed og i alle Tilfælde en Mulighed, men ikke den absolutte Sikkerhed.

Med Hensyn til de private Vareudvekslinger er det ikke saaledes, at der foreligger en særlig Del af en Handelsaftale om, at saadanne ikke kan finde Sted, men det har tidligere været meddelt os fra tysk Side, at man ikke regnede med, at de skulde være af betydende Omfang, og at de kun kunde tænkes anvendt i ganske særlige Tilfælde, og dette er blevet understreget stærkere ved denne Lejlighed end tidligere. Det er en Kendsgerning, vi kommer til at regne med.

I den Del af Betænkningen, som er Udtryk for det ærede konservative Partis Opfattelse, understreges dette, at Rigsdagens Rolle indskrænker sig til at sanktionere et Resultat, hvis Tilrettelægning den ingen som helst Indflydelse har haft paa, og den ærede Ordfører for Venstre har sluttet sig til denne Betragtning. Vi har diskuteret dette ved første Behandling og diskuteret det nogle Gange før, jeg tror derfor ikke, jeg behøver at gaa meget ind paa dette Spørgsmaal i Dag. Det er en given Ting, som gælder alle Traktater, der paa noget som helst Tidspunkt vedtages her i den danske Rigsdag, at Rigsdagen, naar disse Traktater foreligger, ikke kan forandre i dem; men den kan i større eller mindre Omfang deltage paa forberedende Stadier under Forhandlingen, og dertil har der været den rigeste Adgang gennem det ved Lov bestemte Organ for Rigsdagen til Deltagelse i saadanne Forhandlinger, nemlig Det udenrigspolitiske Nævn, der repræsenterer begge Rigsdagens Ting.

Dertil kan jeg føje, at naar man frygter for at paatage sig noget Ansvar for det ene og det andet af det, der ikke foreligger til direkte Beslutning, ved at stemme for denne Beslutning, gentager jeg, hvad jeg har sagt i tidligere Aar, at et saadant Ansvar paadrager Rigsdagens Medlemmer sig ikke, Regeringen bærer det fulde og hele Ansvar derfor og har ikke den fjerneste Bekymring derved, da vi føler os fuldt og fast overbevist om, at praktisk talt

hele Befolkningen har hilst den afsluttede Aftale med meget stor Tilfredshed. Hvis det bliver muligt at forme det saaledes, at Rigsdagen slet ingenting kommer til at vedtage, og at man i Fremtiden bliver fri for en Gentagelse af den aarligt tilbagevendende Diskussion, vil jeg sætte megen Pris derpaa og skal gøre, hvad jeg kan, for at opnaa dette.

Det konservative Mindretal har dernæst givet som Begrundelse for, at det ikke ønskede at stemme for det samlede Forslag, men vilde afholde sig fra at stemme, at de opnaaede Resultater set under eet ikke er saa gode, som det havde været ønskeligt. Ja, hvis jeg skulde lade mig bevæge af den samme Grund, kunde jeg heller ikke stemme for det. De Aftaler, som træffes som Resultat af en stor og vanskelig Styrkeprøve, bringer næsten aldrig det Udbytte, man kunde ønske. Jeg mener, at der er opnaaet de Resultater, som i den givne Situation var opnaaelige, og at disse er en Forbedring for Danmark af den Situation, der bestod i Forvejen, for slet ikke at tale om den Situation, der vilde være indtraadt, hvis det ikke var lykkedes at komme til Forstaaelse med Tyskland om Fornyelse af Grundlaget for vore Handelsforbindelser.

Ordføreren for Det frie Folkeparti har rettet et Spørgsmaal til mig, som jeg beder ham undskylde, at jeg ikke svarede paa ved første Behandling; Tiden forslog ikke dertil. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt de tyske Eksportører kan indkassere det, det ærede Medlem kalder Valutaattesternes Værdi. Jeg maa tilstaa, at Ordet „Valutaattesternes Værdi“ for mig staaer som et noget uklart Udtryk, hvormed jeg ikke forbinder nogen egentlig Forestilling, men i hvert Tilfælde ligger det saaledes, at Valutaattesterne udstedes til danske Importører, og at der derfor ikke, hvis de har en eller anden særlig Værdi, der indbefattes i dette Begreb, kan være Tale om, at tyske Eksportører kommer til at indkassere den. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han tænkte sig, at Landbruget skulde have den Værdi, som han her mener bestaar. Jeg ved ikke, om det ærede Medlems Tanke er, at Landbruget skulde paatage sig Indførselen af de Varer, som nu indføres i Danmark, og Salget af disse Varer her til den danske Befolkning. Hvis det er det, det ærede Medlem har tænkt sig, er det mit Indtryk, at dette ikke vil kunne lade sig gennemføre i det virkelige Liv.

Det ærede Medlem gjorde dernæst en Bemærkning om Kreaturpriserne paa Markederne; og jeg ved, at mange har været forbavsede over, at der ikke umiddelbart